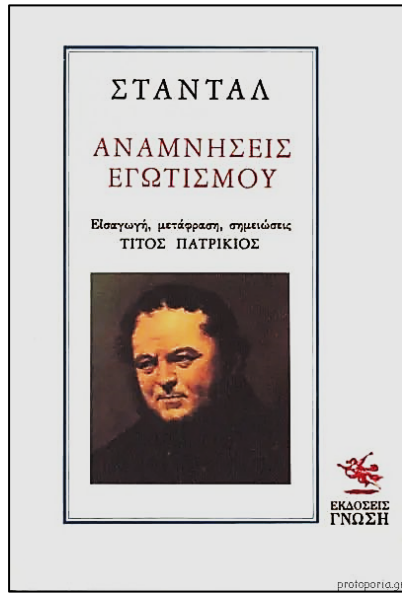

Αναμνήσεις εγωτισμού, Σταντάλ

Μια αυτοβιογραφία για να είναι μεγάλο λογοτεχνικό έργο πρέπει να εμπυχώνεται από την ίδια τη γραφή της. Όμως, η αντίληψη για τη λογοτεχνική γραφή είναι αρκετά ρευστή. Μεταβάλλεται από εποχή σε εποχή κι ακόμα παρουσιάζει παραλλαγές, έστω μειοψηφιακές, μέσα στην ίδια εποχή. Στον καιρό του Σταντάλ το υπόδειγμα λογοτεχνικής γραφής ήταν το περίτεχνο ύφος. Γι αυτό και η δική του ξηρότητα που θέλει να μην αφήσει αχαλίνωτη τη συγκίνηση, η γοργότητα που πάει να συλλάβει τα πράγματα μέσα στην κίνησή τους χωρίς συχνά να νοιάζεται για τη λειασμένη συναρμογή των λέξεων, θεωρήθηκαν σαν έλλειψη ύφους, σαν άγνοια γραφής. Σήμερα, αντίθετα, αυτά ακριβώς είναι τα στοιχεία που κάνουν το γράψιμό του τόσο σύγχρονο, τόσο κοντινό σε μας.